

Jukka Viikilä: Akvarelleja Engelin kaupungista (Gummerus)

Tämä kirja on pieni helmi. Jukka Viikilä kirjoittaa esikoisromaanissaan Helsingistä sen arkkitehdin Carl Johan Engelin kautta. Tämä tuulinen kaupunki määrittää samalla rakentajansa mielen maiseman. Kun jotain työnnetään syrjään, se työnnetään Helsinkiin. Viikilä maalaa suuria kuvia pienillä piirroilla, niukoista merkinnöistä rakentuu kaupunki ja Engelin elämänsä. Elämäntyön inhimillinen hinta on kova, mutta maksamisen arvoinen.

Riku Korhonen: Emme enää usko pahaan (WSOY)

Turun Ispoisten omakotialue helteisenä loppukesän päivänä. Varhaiskeski-ikä kriiseistä selvitään osteopatialla, nukahtamislääkkeillä ja arjen piiruntarkalla aikatauluttamisella, kunnes Eero haluaa piristää väljähtänyttä avioliittoaan raavaan miehen rakkaudenosoituksella. Sen jälkeen mikään ei ole ennallaan.

Korhonen on kirjoittanut osuvan aikalaisromaanin rakastamisen vaikeudesta ja miehen alttiudesta pahaan.

Emma Puikkonen: Eurooppalaiset unet (WSOY)

Emma Puikkosen romaani rakentuu toisiaan hipaisevista episodeista, joissa liikutaan Euroopan lähi historiassa. Yksittäiset ihmiskohtalot kytkeytyvät suuriin maailmantapahtumiin ja muistuttavat siitä, että mikään ei tapahdu ”jossain muualla”. Maailma on meille kaikille yhteinen. Tsekkiläisen rekkakuskin ja ruotsalaisen reppureissaajan kohtaaminen 1980-luvulla, Serbian ja Albanian välinen jalkapallo-ottelu Belgradissa, somalialaisen Fadumon elämä Tukholmassa ja hollantilaisen tosi-tv-sarjan kuvaukset Islannin tulivuorenpurkausten aikana punoutuvat maagisrealistikseksi tarinaksi, joka johtaa vuoteen 2027.

Eurooppalaiset unet ravistelee ja pitää lukijan tiiviisti otteessaan.

Peter Sandström: Laudatur (Schildts & Söderströms / Kustantamo S&S)

Peter Sandströmin romaanissa kohtamme samoja henkilöitä kuin kahden vuoden takaisessa Valkeassa kuulaassa (Transparente blanche). Kuitenkin heidän taustansa ovat jännittävästi erilaiset. Peter pesee pyykkiä ja toivoo vaimon palaavan kotiin ja nauttivan teetä hänen kanssaan. Nykypäivän lisäksi eletään elokuista viikkoa Uudessakaarlepyyssä elokuussa 1988, jolloin isä on jäämässä eläkkeelle, outoa ajanjaksoa, jolloin isä puhui jonkin aikaa pelkästään kirjakieltä. Sandströmin kieli on kuulasta, filosofoivaa ja lämmintä. Myös Outi Mennan suomennos on tavoittanut saman herkkyyden.

Tommi Kinnunen: Lopotti (WSOY)

Lopotti jatkaa Neljäntienristeyksessä esitellyn Löytövaaran suvun tarinaa. Keskiöön nousevat huumorintajuinen ja sinnikäs sokea Helena, joka rakentaa elämänsä Helsingissä, ja Tuomas joka opiskelee ja etsii onneaan Turun homopiireistä. Kinnunen kirjoittaa henkilönsä lujasti osaksi perhettä, sukuhistoriaa ja ympäristöään. Romaani piirtää verevän kuvan elämästä, jossa ”ihmisen täytyy päättää, alkaako maailmaa pelkäämään vaiko ei.”

Tommi Kinnunen on tekstissään viisaasti ja lämpimästi läsnä, mutta ilmava teksti jättää tilaa myös lukijalle.

Sirpa Kähkönen: Tankkien kesä (Otava)

Tankkien kesä on kuvitteellinen museo Kuopion äänistä. Se on preesensissä kirjoitettu kollaasiromaani, jonka tarina etenee vuorolukuina kulloisenkin kertovan henkilön havaintojen ja mielenliikkeiden kautta. Kertojina toimivat ihmisten lisäksi myös puut, tankit ja talot. Aika on vuoden 1968 elokuu. Kähkönen rinnastaa Prahaan vyöryvät neuvostopanssarit ja puutalokortteleita jyräävät puskutraktorit. Sodan kokenut sukupolvi tekee tiliä menneistä, uusi ja moderni uskoo tulevaan.

Historian saranakohdassa on yhtäaikaa vaikea ja helppo olla.